

політики у сфері космічної діяльності, а також формує та організовує виконання замовлень на роботи, пов'язані зі створенням і використанням космічної техніки військового призначення та здійснює використання космічної техніки у сфері оборони України [2].

Тому цілком справедливо можна вважати, що політика нашої держави рухається в правильному напрямку, згідно міжнародним стандартам в космічній сфері.

Література

1. Статут Організації Об'єднаних Націй і Статут Міжнародного Суду ООН: Міжнародний документ від 26.06.1945 (поточна редакція від 16.09.2005) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/995_010

2. Про принципи діяльності держав по дослідженню і використанню космічного простору, включаючи Місяць та інші небесні тіла: Договір від 27.01.1967 (поточна редакція від 27.01.1967) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/995_480

3. Про Воєнну доктрину України: Указ Президента України від 15.06.2004 № 648 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/648/2004>

4. Якобсон П. М. Психологічні проблеми мотивації поведінки людини / П. М Якобсон. – М.: Политиздат, 1969. – 471 с.

УДК 631.162:349.412.2(043.2)

Смолій Г. С., студентка,
Юридичний інститут,

Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Корнєєв Ю. В., к.ю.н., доцент

ПРАВОВИЙ РЕЖИМ ЗЕМЕЛЬ АВІАТРАНСПОРТУ В УКРАЇНІ

До земель авіаційного транспорту відносяться землі, надані під аеропорти, аеродроми (вертольотодроми, гідроаеродроми), відокремлені споруди (об'єкти управління повітряним рухом, радіонавігації та посадки, очисні та інші споруди), вертольотні станції, ремонтні заводи цивільної авіації, майданчики для експлуатації повітряних суден та інші службово-технічні території з будівлями і спорудами, які забезпечують роботу авіаційного транспорту. Для забезпечення безпеки польотів повітряних суден на землях авіаційного транспорту встановлюються спеціальні охоронні зони, що включають приаеродромні території і смуги повітряних підходів.

Приаеродромна територія (прилегла до аеродрому зона контролю та обліку об'єктів та перешкод) являє собою обмежену встановленими розмірами місцевість навколо аеродрому, над якою здійснюється маневрування повітряних суден. Про розміри приаеродромної території власник аеродрому або аеропорту чи уповноважена ним особа повинна повідомити відповідну Раду, підвідомча територія якої повністю чи частково підпадає під приаеродромну територію. На приаеродромній території запроваджується особливий режим одержання дозволу на будівництво, реконструкцію та іншу діяльність тільки за узгодженням з органом державного регулювання діяльності авіації та відповідною Радою

Саме тому для захисту, збереження та раціонального використання землі, яка використовується як засіб для розміщення авіаційних споруд, будинків та обладнання, та й для всіх земель авіаційного транспорту в цілому, встановлюється правовий режим земель авіаційного транспорту.

Правовий режим земель авіаційного транспорту складається з таких елементів: права на землі авіаційного транспорту; раціональне використання та охорона земель авіаційного транспорту; управління землями авіаційного транспорту та юридична відповідальність за порушення вимог законодавства щодо земель авіаційного транспорту. Кожен з цих елементів має свої особливості як відносно інших категорій земель, так і відносно земель інших видів транспорту.

Характерною особливістю правового режиму земель авіаційного транспорту є встановлення навколо аеродромів охоронних зон, в межах яких обмежується право суміжних землекористувачів стосовно забудови. Призначення таких спеціальних зон полягає в забезпеченні безпеки польотів повітряних суден, а також зменшення їх негативного впливу на людей та довкілля, суміжні землі та інші природні об'єкти.

Правовий режим земель авіаційного транспорту визначається Земельним кодексом (ст. 72 з редакцією станом на 06.09.2014), Повітряним кодексом (ст 19 з редакцією станом на 11.08.2013), а також Законом «Про транспорт» (ст 33 з редакцією станом на 26.04.2014).

Не дивлячись на це, правовий режим земель авіаційного транспорту у теорії земельного права недостатньо досліджений. Недосконалим є і законодавство, що регулює дане питання. Неналежне нормативно-правове забезпечення реорганізації суб'єктів авіаційної діяльності призвело до того, що аеропорти не можуть вирішити земельні та майнові питання. На сьогодні законодавство щодо земель авіаційного транспорту знаходиться на стадії становлення. Переважна більшість національних нормативно-правових актів щодо правового режиму земель авіаційного транспорту

України знаходиться на стадії проектів. Питання у сфері прав на землі авіаційного транспорту та користування ними є спірними та суперечними.

В Україні реформуються земельні відносини та їх склад, форми власності на землю та користування, управління землями та його методи. Всі ці процеси не могли не відобразитися на правовому режимі земель авіаційного транспорту. Також відбувається процес інтеграції української транспортної структури з європейською та адаптації транспортного, зокрема авіаційного, законодавства нашої держави до законодавства ЄС. Питання правового режиму земель, його окремих елементів досліджували за часів незалежності України правовий режим земель та окремі елементи досліджували такі вчені, як М. М. Бахуринська, Д. В. Бусуйок, О. А. Вівчаренко, І. І. Каракаш, В. В. Костицький, П. Ф. Кулинич, В. В. Носік, Н. Р. Малишева, В. Л. Мунтян, Т. К. Оверковська, О. О. Погрібний, В. І. Семчик, О. С. Хом'яченко, Ю. С. Шемшученко, М. В. Шульга та інші.

Отже, питанням правового режиму регулювання земель авіаційного транспорту потрібно займатися негайно, способом покращення джерел даної галузі, а саме ліквідації тих прогалин в законодавстві, які погіршують охорону цілісності земель авіаційного транспорту та інше.

Література

1. Земельний кодекс України від 25 жовтня 2001 р. № 2768-III // Відомості Верховної Ради України – 2002. - № 3-4. – Ст. 27.
  2. Повітряний кодекс України від 04 травня 1993 р. № 3167-XII (втратив чинність) // Відомості Верховної Ради України. – 1993. – № 25. – Ст. 275.
  3. Про транспорт: Закон України від 10 листопада 1994 р. № 232/94-ВР // Відомості Верховної Ради України. – 1994. – № 51. – Ст. 446.
  4. Про охорону атмосферного повітря: Закон України від 16 жовтня 1992 р. № 2707-XII // Відомості Верховної Ради України. – 1992. – № 50. – Ст. 678.
  6. Про затвердження Положення про Міністерство транспорту та зв'язку України: Постанова Кабінету Міністрів України від 06.06.2006 № 789 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/789-2006-%D0%BF>
  7. Про утворення Державної авіаційної адміністрації: Постанова Кабінету Міністрів України від 02.11.2006 № 1526 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/1526-2006-%D0%BF>
  8. Возняк Р. П., Бочуляк Я. Я. Земельне право: Збірник задач / Р. П. Возняк, Я. Я. Бочуляк. – Львів: ЛДАУ, 2003. – 93 с.
  9. Іжевський В. К., Мілашевич А. В. Правове регулювання транспортною системою України / В. К. Іжевський, А. В. Мілашевич; Інститут економіки, управління та господарського права. – К., 2000.
- УДК 343.137 (043.2)